

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

JULIOL DE 1922

ANY III — NUM. 26

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er-BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'Institucions de Previsió i Cooperació.

COL·LABORACIÓ

FERMESA

Sortosament s'ens apropa intensa lluita, que a l'en-
semps que palesa la necessitat d'unir-nos amb ferma
cohesió, fa que, per la seva extensió i caràcter, ager-
mani l'actuació dels metges de ciutat i la dels rurals, lo
que contribuirà a borrar els recels, fills de la deferenta
i massa individualista manera d'exercir d'uns i al-
tres. Tal és el problema que planteja el *Segur social*
d'enfermetats, ja en estudi en el Ministeri de la Go-
vernació i que, potser, ja haigi passat al de Treball.

Aquest projecte, que molt bé pot ser tingui prompte
efectivitat, per la imitació de lo que fan els nostres
veïns francesos, qui ara el discuteixen en ses cam-
bres.

Aquí, a Catalunya, s'esbossa al impuls d'una *Fede-
ració de societats de socorsos mútuos*—que potser no
totes siguin ben bé ni dels dits socorsos, molt menys
mútuos—que preveient el tom que tindrien de sofrir
entitats amb interessos creats, procuren salvar-se mo-
dificant la seva actuació al redós de la Mancomuni-
tat i de la Caixa de Pensions per a la Vellesa per
que s'anés traspasant al nou organisme el Segur
d'enfermetat, tal com a Catalunya s'ha fet en tot lo
que atany a pensió per a Vellesa amb l'esmentada
Caixa de Pensions.

El tom que pren aquesta qüestió ens fa estar molt
recelosos; s'es parlat de socórrer als malalts; es vol
abastar el problema social del socors de l'enfermetat,
i per are s'ha deixat de recó al metge, qui, amb el do-
ble caràcter de tècnic i com element indispensable de
l'assistència del malalt, n'és deixat oblidat, i si tot se-
gueix com fins are i no prenem una actitud de seré es-
tudi i conseqüents i fermes posicions, veurem com
una vegada més serem explotats econòmicament i des-
preciats com a tècnics, lo que som a temps d'evitar.

El Sindicat, que vetlla per tot lo que al metge es re-
fereix, s'es adreçat al Sr. President de la Mancomuni-
tat, demanant que'l Patronat del Segur social d'enfer-
metat sigui també compost *per elements mèdics*

el·legits per entitats mèdiques, i s'apressa per a la
celebració d'una Assemblea de del·legats que, a l'en-
semps que estudiï l'exercici del metge en les places de
lliure concurrència (quina ponència ja està nomenada),
precisi les condicions i actituds que'ls metges deuran
imposar i adoptar per a que tot i donant ample llibertat
al client per a cercar al metge que vulgui, pugui aquest
ésser justament retribuit sens sotmetre'l a arbitràries
i vexatòries inspeccions, que no més serveixen per
a justificar sous, crear antipaties i fomentar indisci-
plines.

J. MESTRE-PUIG

Què ha fet el Sindicat de Metges?

La curiositat que tant escau a l'infantesa, sol també
acompanyar a tota entitat novella; per això la pregunta
que fa de capslera, no'ns ofen, al contrari ens agrada,
perquè ens dona fe de vida. Preguntar lo que ha fet el
Sindicat de Metges, es confessar que el Sindicat exis-
teix i de la resposta ja se'n cuidaran els fets.

Del Congrés que en l'any 1919 tinguèrem a Tarral-
lona 'ls Metges de Llengua Catalana, el principal
fruit podem dir que fou el constituir-se en Sindicat.
L'individualisme que es una malura del cos social
sobrevinguda sens dubte com totes les malalties, per
haver-se desordenat i desequilibrat sos principis esen-
cials, corsecava també a la classe mèdica. Fora d'alguna
societat de caràcter científic, els metges rotllavem com
volves perdudes dins la gran massa social, perquè en
èpoques de furor individualista, parlem de les masses
humanes, en lloc de parlar de pobles i d'una gran mul-
titud, no en diem una reunió de poble, sino una gran
massa, perquè amb els individus els falta sentiment
que els uneixin, interessos que els atreguin; organis-
me que els concertí i cap que els dirigeixi. I els metges
empresonats dintre l'individualisme sistemàtic, per-